

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci o novoobjavenom majetku po poručiteľovi: **G. P.**, nar. X., naposledy bytom B., zomr. dňa X., za účasti dedičov: **1/ D. P.**, bytom B., **2/ E. Š.**, bytom B., **3/ M. P.**, nar. X., bytom B., **4/ Ing. M. P.**, nar. X., bytom B., **5/ J. P.**, bytom B., vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. D 813/2003, Dnot 114/2003, o dovolaní dedičky E. Š. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2013 sp. zn. 8 CoD 7/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. mája 2013 sp. zn. 8 CoD 7/2013 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. D 813/2003, Dnot 114/2003-160, proti ktorému podala odvolanie dedička E. Š., ktorá nesúhlasila s rozhodnutím súdu prvého stupňa z dôvodu, že jej matka M. P., zomrelá X. vysporiadala účastníkov konania už za svojho života. Odvolací súd právne vec posúdil v súlade s ustanovením § 175x a § 175q O.s.p. a § 483 a § 484 Občianskeho zákonníka a v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v posudzovanej veci sa odvolateľka dovoľáva v dedičskom konaní po svojom otcovi poručiteľovi G. P., ktorý zomrel dňa X. zohľadnenia tej skutočnosti, že jeho manželka M. P., zomrelá X., ktorá bola povolaná dedič po poručiteľovi svojom manželovi prenechala za svojho života synovi nebohému G. P., zomrelom v roku 1995, po ktorom nastúpili do dedičského konania po poručiteľovi jeho manželka M. P. a dve deti Ing. M. P. a J. P., záhradu na Ž. a byt na M.. Nakoľko predmetom dedenia po poručiteľovi môže byť len majetok, ktorý poručiteľ ku dňu smrti vlastnil, a teda predmetom dedičského konania nie je aj

majetok vo vlastníctve jeho manželky, zomrelej M. P., po ktorej dedičstvo bolo prejednané v konaní o novoobjavenom majetku na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. D 382/2003, Dnot 60/2003, nebolo možné zohľadniť v podobe započítania na dedičský podiel dedičiek Ing. M. P. a J. P. v tomto konaní to, čo syn poručiteľa (ich otec) nadobudol bezodplatne od manželky poručiteľa M. P., zomrelej X., ako od svojej matky. Odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil s tým, že súd postupoval správne, keď na námietky odvolateľky v dedičskom konaní po poručiťovi neprihliadol.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zo dňa 30. mája 2013, ktoré bolo dovolateľke doručené dňa 24.7.2013, podala dovolanie dedička E. Š., bytom R., na pošte dňa 8.8.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 240 ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Podľa § 241 ods. 1 O.s.p. v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

V zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku zákon vyžaduje tzv. povinné právne zastúpenie dovolateľa, ktorý nemá právnické vzdelanie, alebo u ktorého toto vzdelanie nedosiahol jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Zástupcom môže byť iba advokát.

Zmyslom a účelom inštitútu obligatórneho zastúpenia dovolateľa advokátom v dovolacom konaní je poskytnúť dovolateľovi kvalifikovanú právnu pomoc v záujme efektívnej a účinnej ochrany jeho práv, v súvislosti s jeho oprávnením podať dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok vzhľadom na skutočnosť, že predmetom dovolacieho konania sú spravidla obzvlášť závažné a zložité odborné právne otázky, ktorých kvalifikované

odborné zvládnutie je v príčinnej súvislosti so záväzkom na zabezpečenie efektívnej obhajoby účastníka.

Podľa § 243c O.s.p. pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné; ustanovenia § 92 ods. 1 až 4 a § 95 však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ustanovenie § 103 O.s.p. má povahu generálneho procesného ustanovenia, týkajúceho sa skúmania podmienok konania. V zásade platí, že danosť alebo nedanosť procesných podmienok súd skúma ex officio, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Účastníci konania musia disponovať s určitými vlastnosťami, aby súd mohol konať. V niektorých prípadoch sa požaduje osobitná kvalifikácia zástupcu, napr. ak zákon obligatórne stanovuje zastúpenie advokátom.

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Povinné právne zastúpenie dovolateľa je osobitnou podmienkou dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 druhá veta O.s.p.). Jej nedostatok sa odstraňuje postupom podľa § 104 ods. 2 O.s.p. Ak sa nepodarí nedostatok odstrániť, pretože dovolateľ je napriek poučeniu súdu nečinný, dovolací súd konanie zastaví.

Podľa § 241 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote 10 dní dovolanie neopraví, alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

V danej veci súd prvého stupňa postupoval podľa § 241 ods. 4 O.s.p. a uznesením zo dňa 14.8.2013 č.k. 43 D 813/2003-184 vyzval dovolateľku, aby v lehote 10 dní doplnila dovolanie a presne označila vec, ktorej sa dovolanie týka, v akom rozsahu a z akých dôvodov dovolanie napadá, aby označila dôkazy a uviedla, čoho sa dovolaním domáha a pripojila originál plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, pričom súd dovolateľku poučil, že dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec, ktorý za neho koná, a v prípade neodstránenia tejto vady dovolania, dovolací súd konanie zastaví, a ak v určenej lehote nedoplní dovolanie o uvedené náležitosti, dovolací súd dovolanie odmietne. Súd prvého stupňa zároveň dovolateľku poučil (§ 30 O.s.p.) o možnosti požiadať o ustanovenie advokáta.

Dovolateľka napriek výzve nezaložila do spisu plnú moc splnomocneného advokáta na jej zastupovanie v dovolacom konaní v zmysle zákonného ustanovenia § 241 ods. 1 druhá veta O.s.p. a ani nepreukázala, že právne účinným spôsobom požiadala o ustanovenie advokáta v dovolacom konaní.

V danom prípade sa nepodarilo postupom podľa § 104 ods. 2 O.s.p. odstrániť nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 druhá veta O.s.p.), ktorým je povinné právne zastúpenie dovolateľa v dovolacom konaní. Dovolateľka prevzala dňa 27.8.2013 výzvu súdu (uznesenie zo dňa 14.8.2013 s poučením o následkoch nesplnenia výzvy, ale na výzvu reagovala iba podaním zo dňa 27.9.2013 s tým, že žiada o ospravedlnenie a pochopenie, že sa zo zdravotných dôvodov nemohla venovať problematike a žiadala o opätovné obnovenie jej prípadu, ktoré podanie bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 30.9.2013. Dovolateľka okrem uvedeného podania na výzvu inak nereagovala, náležitosti dovolania nedoplnila, v súdom určenej lehote plnú moc na zastupovanie v dovolacom konaní advokátom súdu nepredložila a ani do rozhodnutia dovolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Najvyšší súd preto dovolacie konanie podľa § 243c O.s.p. v spojení s § 104 ods. 2 O.s.p. zastavil a ďalej za nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti podaného dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková